

รายการ “ศาลปกครองพบประชาชน”
ดำเนินการโดย ศาลปกครอง ร่วมกับ สมาคมสื่อข้อสะอาด
ออกอากาศทางสถานีวิทยุ เครือข่ายสมาคมสื่อข้อสะอาด

วัน/เวลาบันทึกเทป	วันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ณ ห้องบันทึกเสียง สำนักประชาสัมพันธ์
วัน/เวลาออกอากาศ	วันจันทร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘
หัวข้อการสนทนา	“เจ้าหน้าที่ละเมิดบุคคลทั่วไป ใครต้องรับผิดชอบ” ตอนที่ ๒
ผู้ให้สัมภาษณ์	นายชวิศ เหล่าปิยสกุล วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง
ผู้ดำเนินรายการ	นางสาวพรนภา บุญฤทธิ์ เจ้าหน้าที่สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานศาลปกครอง

ประเด็นสนทนา

สวัสดีค่ะ พบกับรายการ “ศาลปกครองพบประชาชน” ทางเครือข่ายสมาคมสื่อข้อสะอาด ครอบคลุมพื้นที่ ๗๖ จังหวัด จำนวน ๔๒๑ สถานีทั่วประเทศ เราจะพบกันได้เป็นประจำทุกวันจันทร์ ตั้งแต่เวลา ๑๙.๓๐ – ๒๐.๐๐ น. กับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองและคดีปกครองค่ะ

เช่นเคยค่ะ ก่อนที่จะไปพบกับวิทยากรในช่วงแรก เราไปรับฟังสาระความรู้เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในคดีปกครองกันก่อนค่ะ

-----สารคดีไกล่เกลี่ย-----

กลับเข้าสู่ช่วงที่สองกับรายการศาลปกครองพบประชาชน ซึ่งยังอยู่กับเบิร์ดพรนภา บุญฤทธิ์ เจ้าหน้าที่ศาลปกครองค่ะ

คุณผู้ฟังคะ ในตอนที่แล้ว เราก็ได้คุยกับคุณชวิศไปแล้วในหัวข้อ “เจ้าหน้าที่ละเมิดบุคคลทั่วไป ใครต้องรับผิดชอบ” ซึ่งก็มีเนื้อหาพอสมควรเลย ทำให้ต้องแบ่งการพูดคุยกออกเป็น ๒ ตอน นะคะ โดยในตอนที่แล้ว เราก็ได้ทราบนะคะว่า กฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แบ่งการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ได้เป็น ๒ กรณี คือ

๑. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก และ
๒. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ

กล่าวเฉพาะในส่วน เจ้าหน้าที่ที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ก็จะมีสาระสำคัญข้อแรกคือ การกำหนดตัวผู้ต้องรับผิดชอบ

เมื่อเจ้าหน้าที่ที่กระทำละเมิดบุคคลภายนอก เราก็จะต้องพิจารณาก่อนว่า การกระทำนั้น เป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่

ถ้าเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าเป็นการกระทำละเมิดที่มีใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ตัวเจ้าหน้าที่เองต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

วันนี้จะมาคุยกันต่อสำหรับกรณีเจ้าหน้าที่ที่กระทำละเมิดที่มีใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เช่น กรณีถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ได้สังกัดหน่วยงานใด เช่นนี้ จะต้องฟ้องใคร แล้วยังมีกรณีที่น่าสนใจที่คุณชวิศเก็บมาเล่าให้เราฟังในวันนี้เพิ่มเติมค่ะ

สวัสดีค่ะ คุณชวิศ

สวัสดีครับคุณ... สวัสดีครับคุณผู้ฟัง

วันนี้จะมาคุยกันต่อจากรอบที่แล้วนะคะ ในหัวข้อ “เจ้าหน้าที่ละเมิดบุคคลทั่วไป ใครต้องรับผิดชอบ” ขอ recap ไหว ๆ ในเบื้องต้นนะ เราจะกำหนดตัวผู้ต้องรับผิดชอบ จากการพิจารณาว่า การกระทำละเมิดนั้น เป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่

ถ้าเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าเป็นการกระทำละเมิดที่มีใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ตัวเจ้าหน้าที่เองต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

ในส่วนการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ก็จะมีประเด็นเสริมตรงนี้นิดหน่อยนะคะ ครั้นแล้วถ้าการกระทำละเมิดอันเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด ใครต้องรับผิดชอบ

๑. แบบนี้ใครต้องรับผิดชอบคะ คุณชวิศ

มาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ กำหนดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบ ครับ

เช่น คณะรัฐมนตรีอาจจะแต่งตั้งบุคคลภายนอกราชการเป็นกรรมการสำคัญ ๆ ในรัฐบาล โดยไม่ได้ระบุว่าจะให้สังกัดกระทรวงใด เอกชนที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นถือว่าไปปฏิบัติราชการในกรมการดังกล่าวโดยไม่มีหน่วยงานราชการที่สังกัด หากกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกระหว่างปฏิบัติหน้าที่ กระทรวงการคลังเป็นผู้รับผิดชอบ

๒. อ้อ ก็คือ กระทรวงการคลังต้องรับผิดชอบ ทำไมเป็นกระทรวงการคลังละคะ

ก็เพราะเป็นผู้คุมเงินของรัฐไงครับ

จริง ๆ แล้ว ในกรณีอื่นที่มีต้นสังกัดชัดเจนกระทรวงการคลังก็เป็นผู้อนุมัติเงินในที่สุดเหมือนกันครับ แต่ในการต่อสู้คดีเนี่ยหน่วยงานต้นสังกัดจะรู้ข้อมูลดีกว่า สอบข้อเท็จจริงแล้วมาชี้แจงต่อศาลได้ชัดเจนกว่า

๓. อ้อ แล้วในเรื่องละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ยังมีกรณีอื่นที่น่าสนใจอีกมั๊ยคะ

ครับผม

ในเรื่องที่คล้าย ๆ กันนะ เพราะเป็นองค์กรเจ้าหน้าที่ที่ดูเหมือนจะไม่มีหน่วยงานต้นสังกัด นั่นก็คือ เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเป็นคณะกรรมการที่เป็นองค์กรอิสระ ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด เช่น องค์กรที่ขึ้นต้นนำหน้าชื่อด้วย คณะกรรมการ คณะกรรมการ ปชช. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เป็นต้น ซึ่งก็จะมี การกระทำในฐานะองค์กรกลุ่ม หากมีการกระทำละเมิด แล้วใครจะเป็นผู้ต้องรับผิดชอบ

๔. แบบนี้ก็ต้องกระทรวงการคลังอีกรีเปลา่คะ

เรื่องนี้ ได้มี มติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๕ วันพุธ ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ วินิจฉัยว่า หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบงานธุรการให้แก่องค์กรอิสระแต่ละองค์กร มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปรวมถึงงานธุรการให้แก่องค์กรอิสระ โดยมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่อาจถูกฟ้องให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ หน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย จึงได้แก่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบงานธุรการให้แก่องค์กรอิสระนั้น

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบงานธุรการ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่น หน่วยงานที่มีชื่อว่า สำนักงานขึ้นต้น เช่น สำนักงานศาลปกครอง ก็ดูแลงานธุรการของศาลปกครอง สำนักงาน ปชช. ก็ดูแลงานธุรการของคณะกรรมการ ปชช. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

๕. อ้อ ก็คือ หน่วยงานที่อยู่ในรูปคณะกรรมการ ก็จะมีสำนักงานที่คอยดูแลงานธุรการ หากมีการฟ้องร้องว่าคณะกรรมการนี้กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ กรณีต้องฟ้องสำนักงาน

ใช่ครับ นอกจากนี้ ยังมีกรณีที่น่าสนใจอีกนะครับ เป็นกรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ แต่มิได้ฟ้องหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดเข้ามาในคดีต้องอธิบายก่อนว่า ในโครงสร้างของหน่วยงานของรัฐ จะมีส่วนงานย่อยลงมา เช่น ในกระทรวง ก็จะมี สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นต้นสังกัดผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรง ทีนี้ปรากฏว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดกระทำละเมิด แล้วผู้เสียหายไม่ได้ฟ้องสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย แต่ฟ้องกระทรวงมหาดไทยเลย แบบนี้ ได้มั๊ยครับ

๖. ได้มัยคะ เคยมีคำพิพากษาศาลปกครองมัยคะแบบนี้

มีครับ เร็ว ๆ นี้เลย คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. ๑๕๑/๒๕๖๗ ผู้ฟ้องคดี ฟ้องกระทรวงมหาดไทย ฟ้องว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้เขาเสียหายเป็นละเมิด ขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

แม้คดีนี้สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยมิได้ถูกฟ้องเป็นคู่กรณีฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้ แต่โดยที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นส่วนราชการของกระทรวงมหาดไทย

(ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) และศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งรับคำฟ้องในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ว่าราชการจังหวัด ในคดีนี้มาตั้งแต่ต้น และได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาถึงขั้นการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด โดยกระทรวงมหาดไทย

(ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ไม่ได้โต้แย้งในประเด็นดังกล่าว เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และเพื่อไม่ให้คดีล่าช้า ศาลปกครองสูงสุดจึงเห็นควรดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป โดยไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนคดีกลับไปให้ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่อีก ประกอบกับคดีนี้การดำเนินกระบวนการพิจารณาในการโต้แย้งและให้การแก้คดีได้ดำเนินการโดยผู้บริหารของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย จึงวินิจฉัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในผลแห่งละเมิดดังกล่าวในคดีนี้

๗. ก็คือ ฟ้องกระทรวงมหาดไทยได้ ใช่มัยคะ

ก็อาจจะถือว่าเป็นผลเฉพาะคดีก็ได้เนาะครับ ก็ต้องดูเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติมด้วย เช่นในคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นส่วนราชการของกระทรวงมหาดไทย

๒. คดีนี้การดำเนินกระบวนการพิจารณาในการโต้แย้งและให้การแก้คดีได้ดำเนินการโดยผู้บริหารของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

จึงวินิจฉัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

๘. อ้อ เป็นคดีตัวอย่างที่น่าศึกษาทีเดียวค่ะ แล้วยังมีคดีที่น่าสนใจอีกมัยคะ

ครับผม ก็จะเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเป็นเอกชนซึ่งได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ที่ได้เล่าไปในตอนแรก จำกันได้มั๊ยครับ

๙. เรื่อง ช่างรังวัดเอกชน ไข่ม้อยคะ

ไข่ม้อยครับ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๖๐๙/๒๕๖๖ วินิจฉัยว่า การปฏิบัติงานของช่างรังวัดเอกชนย่อมอยู่ภายใต้การกำกับของเจ้าพนักงานที่ดินตามกฎหมาย ช่างรังวัดเอกชนจึงเป็นผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

เมื่อการกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกเกิดจากการรังวัดที่ดินอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ กรมที่ดินจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของช่างรังวัดเอกชนในกรณีนี้ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ที่นี่ จะมีอีกกรณีหนึ่งที่ใกล้เคียงกัน คือ กรณีหน่วยงานของรัฐว่าจ้างเอกชนให้ทำการก่อสร้างสาธารณูปโภค สร้างเสร็จแล้วนะ แต่มันชำรุด และทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายเป็นคดีที่ผู้เสียหายฟ้องว่ากรมทางหลวงกระทำละเมิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ กรณีไม่บำรุงรักษาให้ถนนอยู่ในสภาพสมบูรณ์ปลอดภัยแก่ผู้สัญจร

คดีนี้ ก็ฟ้องมาถูกต้องแล้ว คือ ฟ้องกรมทางหลวงซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมาย แต่ประเด็นก็คือ เขาร้องสอดขอให้เรียก ผู้รับจ้างทำถนนเข้ามาในคดีด้วย

คดีนี้อาจจะนอกเรื่อง การฟ้องหน่วยงานต้นสังกัดสักหน่อย แต่ถ้าพูดถึงในแง่การกำหนดตัวผู้ต้องรับผิด คดีนี้ศาลก็มีคำวินิจฉัยที่น่าสนใจนะครับ

๑๐. ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าอย่างไรบ้างคะ

คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้จึงต้องเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการทางปกครองแทนรัฐเท่านั้น

แม้ข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จะให้ศาลมีอำนาจเรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นคู่กรณีได้ด้วยการร้องสอด แต่การที่ศาลจะเรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นผู้ร้องสอดในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ศาลปกครองจะออกคำสั่งให้ชำระเงินในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดได้ก็ต้องเป็นบุคคลภายนอกที่มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

ดังนั้น เมื่อบริษัท ว. ผู้รับจ้างทำถนนที่เกิดเหตุมีฐานะเป็นเอกชน อีกทั้ง ได้ทำงานตามสัญญาจ้างเสร็จและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงานเสร็จแล้ว บริษัท ว. จึงมิใช่ผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการทางปกครองแทนรัฐ เพราะเมื่อก่อสร้างถนนเสร็จแล้ว อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาถนนให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้โดยปลอดภัยเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่เรียกให้บริษัท ว. เข้ามาเป็นผู้ร้องสอดในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีร่วมตามคำขอของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้จึงชอบแล้ว

ข้อแตกต่างกับเรื่องช่างรังวัดเอกชน คือ การรังวัดสอบเขตที่ดินถือเป็นภารกิจหนึ่งในการจัดทำบริการสาธารณะของกรมที่ดินซึ่งพระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ช่างรังวัดเอกชนทำการรังวัดที่ดินที่มีโฉนดที่ดินได้ ภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน

โดยให้ถือว่าการรังวัดนั้นเป็นการรังวัดโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน การรังวัดที่ดินของช่างรังวัดเอกชนจึงเป็นการใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมายจึงเป็นเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

๑๑. แล้วในส่วนของการกระทำละเมิดที่มีใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ละเคะ เรื่องนี้มีรายละเอียดอย่างไรบ้างคะ

สำหรับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่มีใช้ในการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ถือเป็นละเมิดทางแพ่งครับ ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการนั้นเป็นการเฉพาะตัว ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องเจ้าหน้าที่ได้โดยตรงแต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้ โดยผู้เสียหายต้องยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่ต่อศาลยุติธรรมและใช้หลักเกณฑ์ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

๑๒. แบบนี้ก็ไม่ใช่คดีปกครองเลยรีเปล่าคะ

กรณีจึงมิใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ครับ

๑๓. แล้วถ้าฟ้องเจ้าหน้าที่แล้ว เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบหรือต้องร่วมรับผิดชอบ เจ้าหน้าที่จะทำได้ยังไงบ้างคะ

เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีสิทธิขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นอยู่เรียกหน่วยงานของรัฐเข้ามาเป็นคู่ความในคดีได้ครับ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

โดยในกรณีนี้อาจเป็นไปได้ครับว่า เจ้าหน้าที่เห็นว่าการกระทำละเมิดของตนเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่และตนได้กระทำละเมิดโดยประมาทเลินเล่อธรรมดา จึงไม่ต้องรับผิดในการกระทำนั้น โดยเขาอาจเห็นว่าหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย เขาจึงใช้สิทธิเรียกหน่วยงานเข้ามาในคดี

๑๔. แล้วเป็นไปได้ไหมคะว่า ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐ ทั้งที่การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ มิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ แล้วแบบนี้ต้องทำอย่างไรคะ

อาจเกิดขึ้นได้นะครับ หากเป็นกรณีผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐสำหรับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่มิใช่ในการปฏิบัติหน้าที่ และหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิด กล่าวคือ หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นการฟ้องผิดตัว เนื่องจาก กรณีต้องฟ้องเจ้าหน้าที่เป็นการเฉพาะตัว เช่นนี้ หน่วยงานของรัฐมีสิทธิขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นคู่ความในคดีได้ตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เช่นเดียวกัน

๑๕. ก็จบลงไปแล้วนะคะสำหรับเรื่องของ การกำหนดตัวผู้ต้องรับผิดในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ก็หวังว่าจะเป็นประโยชน์กับท่านผู้ฟังนะคะ ในตอนหน้า คุณวิชจะเรื่องราวในส่วนไหนของกฎหมายปกครองมาเล่าให้พวกเราฟัง อย่าลืมติดตามรับฟังกันนะคะ

ช่วงปิดท้ายรายการ วันนี้ต้องขอขอบคุณ คุณวิช เหล่าปิยสกุล ที่ให้เกียรติมาพูดคุยกันคะ ท่านผู้ฟังคะ ที่ได้ฟังมาทั้งหมดนี้ หากท่านผู้ฟังต้องการติดตามรายการ “ศาลปกครองพบประชาชน” ย้อนหลัง ท่านสามารถเข้าไปรับฟังได้ทางเฟซบุ๊ก หรือ podcast สำนักงานศาลปกครอง หรือทางเว็บไซต์ของสมาคมสื่อช่อสะอาด www.chorsaard.or.th หรือทางช่องยูทูป และหากท่านผู้ฟังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินงานของศาลปกครองหรือคดีปกครอง สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ ค่ะ

ท้ายนี้ ขอขอบคุณสมาคมสื่อช่อสะอาดที่ให้การสนับสนุนออกอากาศในวันนี้ พบกับรายการ “ศาลปกครองพบประชาชน” ได้ใหม่ ทุกวันจันทร์ ตั้งแต่เวลา ๑๙.๓๐ – ๒๐.๐๐ น. ก่อนจากกันในวันนี้ เรามารับฟังคลิปเสียงประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ศาลปกครองออนไลน์ หรือ All Cloud และคลิปเสียงระบบงานคดีปกครอง อิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Court กันก่อนนะคะ สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ

-----สปอต All Cloud เสียงเบิร์ด-----

-----สปอต E-Court เสียงตุ๊ก-----